

מ"ת 2/02/17 - מדינת ישראל, תביעות תעבורה ת"א אתן נגד לזר קונסטנטין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 2-02-17 מדינת ישראל נ' קונסטנטין

לפני המבקשת:	כבוד השופטת צפורה משה מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל תביעות תעבורה ת"א אתן
נגד	
המשיב:	לזר קונסטנטין ע"י ב"כ עו"ד שי גלעד

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית וזאת עד לתום ההליכים, לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "סעיף 21 לחוק המעצרים").

זאת, בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש.

המשיב מתנגד לבקשה ומבקש לשחררו לאלתר שחרור מלא.

לאחר בחינת מכלול הנימוקים ועיון בחומר הראיות, מצאתי לנכון להורות על שחרור המשיב למעצר בית לילי בין הימים א - ו, בשילוב עם מעצר בית מלא, ביום שבת זאת בכפוף לפיקוח וערבויות כפי שיפורט בהמשך החלטתי זו.

להלן הנימוקים:

עובדות המקרה בתמצית :

על פי כתב האישום, מיוחס למשיב, כי נהג רכב פרטי מסוג פיג'ו שמספרו 1714168

(להלן: "**רכב המשיב**"), ביום 28/1/17 בתל-אביב - יפו, בשדרות ירושלים מצפון לדרום, במהירות ובפרעות, תוך ביצוע עבירות תנועה, (עקיפה על קו הפרדה רצוף, פנייה ימינה בניגוד לחץ על הכביש עקיפה) והתקרב מול בית 26.

עוד נטען, כי המשיב נהג בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, כשבבדיקת הנשיפה מגופו נמצאו 590 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף.

המשיב נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך ובמהלך הנסיעה סטה ימינה מכיוון נסיעתו ופגע עם רכבו בחזקה ברכב חונה, מסוג מזדה מספר 5602265. (להלן: "**הרכב הנפגע**").

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

המשיב נהג משנת 2003, לחובתו 10 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה הכוללות הרשעה קודמת בעבירה דומה בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול מיום 6/6/15 ועבירות תעבורה בטיחותיות אחרות בחלקן ישנות.

בקשת המעצר ומהלך הדיונים בבית המשפט:

יודגש כי טרם הגשת הבקשה נעצר המשיב ושחרר עוד ביום 28/1/17 בתחנת המשטרה, למעצר בית מלא למשך 5 ימים.

בכפוף לשחרורו כאמור, חתם המשיב על כתב ערובה ובו פירוט תנאי השחרור.

בין יתר תנאי השחרור, נקבע כי המשיב יהיה תחת פיקוחו של מפקח בשם מר נוז'ה ויקטור (להלן: "**המפקח**"), וכי עליו להתייצב בבית המשפט להמשך הדיון בעניינו ביום 1/2/17.

ביום 1/2/17 היה אמור להתקיים דיון בעניין הארכת תנאי מעצר הבית של המשיב, אך המשיב לא התייצב לדיון.

בשעה 12:55 בדיון באותו יום, טען ב"כ המבקשת כי לאור תנאי השחרור בערובה עליהם חתם המשיב, הוא עותר להוצאת צו מעצר כנגד המשיב הואיל והמדובר בהפרה של תנאי מתנאי כתב הערובה.

ראה: עמ' 1 לפרוטוקול ש' 9-13.

יצוין כי המפקח, אף הוא לא התייצב לדיון.

לשאלת בית המשפט השיב ב"כ המבקשת, כי בשלב זה הוא אינו עותר לחילוט הערובה וכי המבקשת תשקול עמדתה בנושא.

כתב הערובה הוגש לתיק וסומן **במ/1** (להלן: "**כתב הערובה**").

יצוין זה עתה, כי עד לכתיבת החלטתי זו, לא נקטה במבקשת בפעולה כלשהי כנגד המפקח.

עוד באותו דיון הוריתי על הוצאת צו הבאה ללא שחרור כנגד המשיב.

ביום 5/2/17 התייצב המשיב בבית המשפט, כאשר לדברי ב"כ המבקשת הוא הגיע באותו בוקר לתחנת המשטרה **מיוזמתו וזאת ללא צו הבאה.**

ראה: עמ' 1 לפרוטוקול מאותו יום ש' 14-18.

המשיב טען בפניי כי אינו מיוצג.

המשיב נמצא בארץ מזה 19 שנה, עלה לארץ מרומניה, הוא מדבר עברית, אך לטענתן ציין עוד בתחנת המשטרה כי אינו יודע לקרוא עברית.

נשוי ואב לתינוק בן מספר חודשים.

עובד בחברת מעליות "**ישראלפיט**" כמרכיב מעליות.

לטענתו חתם על ניירות במשטרה, אך לא ידע כי עליו להגיע לדיון.

אשתו יודעת קצת לקרוא עברית, אך היא לא הייתה במשטרה וכי אדם אחר ערב לשחרורו.

ראה: עמ' 1 לפרוטוקול מיום 5/2/17 ש' 5-11 .

כאשר הוצג למשיב כתב הערובה חזר וטען כי לא חתם עליו.

לשאלת בית המשפט היכן הערב/מפקח, השיב כי הערב לא התייצב, אלא התקשר אליו ביום חמישי ה-2/2/17 כדי לעדכן אותו בעניין המשפט, ואילו המשיב הביע את פליאתו ושאל אותו: איזה משפט?

לטענתו, ביום ראשון 5/2/17 התייצב במשטרה ושאל את השוטר מה עליו לעשות?

המשיב נשאל כיצד זה הערב ידע על המשפט ואילו הוא אינו יודע, אך חזר וטען כי לא קבל הזמנה.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול ש' 3-7.

ב"כ המבקשת בהגינותה טענה לצורך במינוי סניגור וציינה כי המשיב בא מיוזמתו למשטרה.

עוד ציינה כי מאחר ואין למשיב ערבים באולם לא ניתן לקיים דיון.

ב"כ המבקשת הדגישה כי היא אינה עותרת למעצר אלא מבקשת לשחרר את המשיב למעצר בית.

יצוין, כי השוטר אשר ליווה את המשיב לאולם בית המשפט בעניין ביטול צו ההבאה עזב את האולם ללא רשות בית המשפט או החלטה שיפוטית המבטלת את צו ההבאה.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול ש' 9-22

בשלב זה המשיב לא חש בטוב והדיון הופסק.

לאחר ההפסקה טען המשיב כי עבר טראומה וכי היה מגיע לדיון אילו ידע על כך.

לטענתו נמסר לו על ידי המשטרה עוד בתחנת המשטרה כי עליו לחכות בבית.

המשיב הוסיף וציין ביום חמישי ה- 2/2/17, התקשרה אליו שוטרת ושאלה אותו היכן הוא?

המשיב הבהיר לשוטרת כי לא ידע כי עליו להתייצב לדיון. ב"כ המבקשת לא חלקה על כך.

המשיב בקש לדחות הדיון בעניינו, ובתוך כך הסכים להיוותר במעצר בית עד להחלטה אחרת ובכפוף לערבות העצמית עליה חתם.

עוד בשלב זה, קבעתי בהחלטתי כי התרשמותי מהמשיב הינה כי אין המדובר באדם המתחמק מן הדין והוריתי על ביטול צו ההבאה.

בשלב זה עתרה ב"כ המבקשת שלא לשחרר את המשיב וטענה כי תדאג לכך כי יגיע סניגור מהסניגוריה הציבורית. ראה: עמ' 3 לפרוטוקול כולו.

לאור בקשת ב"כ המבקשת קבעתי כי אאפשר דיון בנוכחות סניגור מהסניגוריה הציבורית בתוך 30 דקות ממועד ההפסקה.

לאחר ההפסקה מונה למשיב סניגור מהסניגוריה הציבורית.

הצדדים הגיעו להסכמה בעניין דחיית מועד הדיון, בכפוף לכך כי רישיון הנהיגה של המשיב יהיה פסול עד להחלטה אחרת וכי המשיב יישאר באותם תנאי מעצר בית וערביות להבטחת התייצבותו.

ב"כ המשיב סייג את ההסכמה לעניין הערב, אשר לא התייצב לדיונים בבית המשפט.

ב"כ המבקשת בהגינותה הסכימה לכך, זאת לאור מצבו הרפואי של המשיב בדיון.

עוד ציינה כי תשקול עד לדיון ביום 9/2/17 עתירה לתנאים נוספים.

בשלב זה ניתן תוקף של החלטה להסכמות בין הצדדים.

בין היתר נקבע כי :

רישיון הנהיגה של המשיב יהיה פסול עד להחלטה אחרת .

המשיב ישוחרר למעצר בית בתנאים שנקבעו בכתב הערובה על ידי קצין המשטרה **למעט ערבות הערב וזאת עד להחלטה אחרת.**

במועד הדיון הנדחה רשאית המבקשת לעתור לתנאים נוספים במידה ותמצא לנכון לעשות כן.

המשיב הוזהר בחובת התייצבות לדין הנדחה ולמעשה בשלב זה היה נוכח בדין ללא כל מפקח.

ראה: עמ' 6 לפרוטוקול כולו.

ביום 9/2/17 התקיים דיון נוסף בבקשה כאשר לדין התייצב בשם המשיב הפעם, עו"ד שי גלעד וזאת לאחר שהמשיב בקש להחליף ייצוג.

ב"כ המשיב הביע הסכמתו לכך כי רישיון הנהיגה של המשיב ימשיך להיות פסול עד להחלטה אחרת.

ראה: עמ' 7-8 לפרוטוקול מיום 9/2/17.

עוד באותו יום טען ב"כ המשיב כי המשיב נמצא בתנאי מעצר בית מלא וכי אין סיבה לשלול את חרותו באופן שישהה במעצר בית מלא.

מסוכנותו הלכאורית הינה בנהיגתו וכי זו מאוינת בפסילת רישיונו של המשיב.

אין אינדיקציה כי המדובר במי שמפר צווי בית משפט.

ב"כ המשיב הוסיף וציין כי התיק כולו מבוסס כרגע על הממצא המעבדתי אשר יש בו כשלים וכי הראיות האחרות בתיק אינן מצביעות על שכרות.

ב"כ המשיב נעתר להמלצת בית המשפט והסכים כי הדיון בבקשת הארכת תנאי המעצר יידחה ליום 15/2/17, על מנת שהצדדים יידברו ביניהם, זאת גם לאור העובדה כי התיק לא היה מונח בפני ב"כ המבקשת וכי עד אז יוותר המשיב במעצר בית מלא באותם תנאים.

התיק נקבע להמשך דיון ליום 15/2/17.

ביום 15/2/17 מסרו הצדדים כי לא הגיעו להבנות ואשר כן ביקשו לטעון כל צד את טיעונו בעניין הבקשה.

טענות הצדדים:

טענות המבקשת:

ב"כ המבקשת חזר על האמור בבקשה ולפיה תנאי מעצר הבית שהוטלו על המשיב בתחנת המשטרה ימשיכו לעמוד בתוקפן עד תום ההליכים.

מסוכנות המשיב ניכרת מכך כי המשיב נוסע שיכור בכביש באמצע היום.

אימת הדין לא משפיעה על המשיב.

המשיב הינו סכנה לציבור וכי באורח נס לא נפגע איש.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול מיום 15/2/17 ש' 6-9 ועמ' 4 ש' 22-28 .

יצוין כי ב"כ המבקשת לא תמך טיעונו בפסיקה כלשהי.

טענות המשיב:

ב"כ המשיב ריכז טענותיו לעניין עבירת השכרות, זאת הגם שלמשיב מיוחסת גם עבירה של נהיגה בקלות ראש.

אקדים ואומר כי לטעמי די גם בנסיבותיה של עבירה אחרונה זו, כפי שהן מתוארות בכתב האישום ונתמכות בחומר הראיות המצוי בתיק כדי ללמד על מסוכנות המשיב.

לטענת ב"כ המשיב המבקשת לא עמדה בנטל ולא הוכיחה כי מתקיימים 3 התנאים כמצוות **סעיף 21 לחוק המעצרים** והן :

1. קיומן של **ראיות לכאורה** כנגד המשיב.

2. **עילת מעצר** כנגד המשיב - **מסוכנות** .

3. היעדרותה של **חלופת מעצר ראויה**.

באשר לקיומן של ראיות לכאורה :

המבקשת לא טענה לעניין זה ואל לה לסמוך על בית המשפט כי יעשה את עבודתו.

מייחסים למשיב עבירה של נהיגה בשכרות, כאשר הראייה היחידה בתיק בשלב זה, הינה הראייה המעבדתית ולפיה על פי בדיקת הינשוף נמצאו בגופו של המשיב 590 מק"ג של אלכוהול לליטר אחד של אויר נשוף, לטענתו המדובר בתוצאה לא תקינה.

מעבר לאמור אין לטענתו עוד ראיות בתיק.

פנה לדו"ח המאפיינים אשר הינו תקין לחלוטין ולעובדה כי לא נמצא ריח אלכוהול בפיו של המשיב.

באשר לראיה המעבדתית : יש בה כשל מאחר ובין 2 חיישנים יש פער מעל ל- 10% .

ב"כ המבקשת אמנם לא פירט לאילו חיישנים הוא מתכוון אך תמך טיעונו בפסק הדין של כב' הש' אלון אופיר בבית המשפט לתעבורה **בבאר- שבע, בתת"ע 6054-02-15 בעניין מ"י נ' ארזואן יונתן**, שם זוכה הנאשם לטענתו במצב דומה.

באשר לעילת מעצר כנגד המשיב:

המדובר בעבירת שכרות.

מעצר נועד להרחיק אדם מסוכן מן הציבור שמא זה יפגע מפעולותיו של אותו אדם ואילו במקרה דנן מדובר באישום שעניינו מסוכנות בנהיגה בלבד.

מאחר ורישיון הנהיגה של המשיב הינו פסול מנהלית יום למחרת האירוע וניתן לאיין את המסוכנות בפסילת רישיונו ודי בכך.

מאז ועד ליום הדיון, אין אינדיקציה כי המשיב הפר צו כלשהו, ומכאן הרי שלא ניכרת כל מסוכנות מהמשיב למשתמשים בדרך ולציבור בכלל כי ינהג.

ב"כ המשיב תמך טיעונו בפסיקה מנחה של בית משפט מחוזי, לפיה כל עוד קיימת אינדיקציה כי פסילת רישיון הנהיגה יש בה להפיג את המסוכנות, אין מקום למעצר כלשהו ואף לא למעצר בית.

פסקי הדין הוגשו לתיק בית המשפט - מסומנים **נ/1-4/1** .

עוד הדגיש כי המשיב מצוי במעצר בית מלא כ- 3 שבועות בהם נוטרל מעבודתו ופרנסתו נפגעה, כאשר האחריות לפרנסת המשפחה הינה על המשיב.

מאחר וחזקת החפות רובצת על המשיב כל עוד לא הורשע, מתבקש בית המשפט שלא להיעתר לבקשה.

באשר לחלופת מעצר ראויה:

לחילופין, טען ב"כ המשיב, כי היה ובית המשפט יסבור שאין לשחרר את המשיב שחרור מלא, כי אז מוצע כחלופה בלבד, כי המשיב יוותר במעצר בית לילי בלבד בין השעות 20:00 לשעה 06:00 בבוקר, על מנת שיוכל לעבוד באותן שעות, וכי ביום שבת יוכל לצאת למספר שעות התאוווררות, בפיקוחה של רעייתו אשר נכחה באולם בית המשפט.

ב"כ המשיב הוסיף וטען כי למשיב אין עבר פלילי לחלוטין, הוא נוהג מזה 13 שנה ולחובתו 10 הרשעות קודמות מרביתן, מסוג ברירת משפט.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול מיום 15/2/17 החל מש' 12 ועד עמ' 4 ש' 20.

רעיית המשיב נחקרה ומסרה כי היא מוכנה לקחת על עצמה לשמש כמפקחת על המשיב וכי אם זה יצא מהבית תתקשר למשטרה.

ב"כ המבקשת ושיקוליו עמו בחר שלא לחקור את רעיית המשיב.

לשאלת בית המשפט מה תעשה אם תצטרך לקחת את התינוק בלילה לבית חולים? השיבה בכנות כי לא חשבה על זה.

עוד מסרה כי למשיב אין משפחה בארץ.

התנהלות המבקשת בעניין המפקח:

לשאלות בית המשפט בהזדמנויות שונות את ב"כ המבקשת מה נעשה עם המפקח עד כה לא ניתן כל מענה.

ראה: עמ' 5 לפרוטוקול ש' 1-3 וכן עמ' 6 לפרוטוקול מיום 15/2/17 ש' 1-5.

המלצת בית המשפט:

בשלב זה, ולאור התרשמותי כי המבקשת עצמה סומכת על המשיב, הוצעה לצדדים המלצת בית המשפט כי המבקשת תסתפק במעצר בית לילי בכפוף לערבויות ופיקוח בימות השבוע ובמעצר בית מלא ביום שבת.

המלצה זו נדחתה על הסף על ידי המבקשת.

ב"כ המשיב היה נכון לקבל את המלצת בית המשפט, אך לאור התנגדות המבקשת מסר כי במצב דברים זה הוא עומד על כך כי המשיב ישוחרר מתנאי מעצר בית מלא.

משכך נדחה הדיון להיום למתן החלטה, כאשר המשיב נותר במעצר בית באותם התנאים שקבעתי בהחלטתי מיום 9/2/17 וזאת עד להחלטה אחרת.

דין והכרעה:

בבקשה צוין כי הוגש כתב אישום נגד המשיב לרבות פירוט של נסיבות האירוע, בדיקת הנשיפה שבוצעה למשיב וממצאיה כמו גם הנימוקים להארכת תנאי מעצר בית.

בהגשת כתב אישום מצהירה המבקשת כי יש בחומר הראיות ולו יסוד סביר להרשעה.

ברור כי ראיות אלה עדיין טעונות הוכחה בהליך העיקרי ברמה של מעבר לכל ספק סביר.

משעה שב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה כבר בשלב זה ומאחר והמבקשת לא נדרשה מעבר לכך על ידי בית המשפט לא נותר למבקשת אלא להעמיד את חומר הראיות לעיון בית המשפט וכך היא אכן פעלה.

אשר על כן, אני דוחה את טענת ב"כ המשיב ולפיה המבקשת לא טענה לקיומן של ראיות לכאורה.

לאחר שעיינתי ובחנתי את חומר הראיות בתיק והפסיקה, הגעתי למסקנה כי בתיק קיימות ראיות לפחות ברמה הלכאורית לשלב הזה של הדיון.

לעניין רמת הראיות הנדרשת לשלב זה, רבות נכתב בפסיקה אשר הינה ידועה.

ראה לעניין זה : הלכה בעניין שלמה זאדה בבש"פ 8087/95.

זאת אני קובעת הן לעניין היות המשיב נוהג בשכרות והן לעניין הנהיגה בקלות ראש.

עמוד 10

אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב ולפיה הראייה היחידה בתיק לעניין שכרות המשיב הינה הראיה המעבדתית, זאת גם בשים לב לנכונות הטענה כי בדיקת המאפיינים שנעשתה למשיב יצאה תקינה.

המשיב עצמו הודה במספר הזדמנויות במספר הזדמנויות כי **עובר לתאונה שנה 2 בקבוקי "סמירנוף"**.

המשיב אף ציין כי שנה כ-10 דקות לפני אירוע התאונה.

בהערת אגב, יצוין כי השם "סמירנוף" מוכר בכינויו כמשקה המכיל אלכוהול .

הודאת המשיב כאמור לעיל נתמכת בראיות נסיבתיות נוספות, כמו למשל, דברי החוקר מהן עולה כי **ריח חזק של אלכוהול נדף מפיו של המשיב סמוך לאירוע.**

ראה: הודעת המשיב מיום 28/1/17 שעה 17:42 :

ש' 18 : " ... שתיתי שני בקבוקים של סמירנוף..."

בש' 26-27 באותו עמ' כשנשאל מתי שנה השיב: "...במסעדה שהייתי ואחרי בערך 10 דקות קרתה תאונה."

ובהמשך, ידע המשיב אף לומר בדיוקנות וזאת לשאלת החוקר מה היה נפח הבקבוק : " **330 מ"ל**".

לכך מצטרפות בין היתר הראיות הבאות :

דברי עורך דו"ח פעולה מספר 02601 מיום 28/1/17 שעה 15:24 "באכיפת איסור נהיגה בשכרות", בו מצוין בסעיף 4 כי המשיב מסר כי **שנה לפני שעה "סמירנוף" 2 בקבוקים ליד "דן פנורמה"**.

דו"ח פעולה מספר 2005-0098 בו מצוין על ידי השוטר כי הגיע לאירוע בעקבות קריאה והבחין בת.ד. בין רכב המשיב והרכב המעורב וכי מפיו של נהג הפיג'ו - **המשיב נדף ריח חריף של אלכוהול** ולכן הודיע לו כי הוא מעכב אותו לצורך בדיקה.

הודעת בעלת הרכב המעורב בתאונה מיום 28/1/17 בה היא מוסרת כי רכב פגע ברכב שלה וכי הנהג - הוא המשיב, אשר יצא ממנו **הכניס משהו לפה התחיל ללעוס וחזר אליה.**

עוד ציינה כי **המשיב דבר שטויות ולא שייך למה שקרה.**

כאשר נשאלה האם למשיב היה ריח של אלכוהול השיבה כי לא הרגישה אך לדעתה המשיב אכל ושתה כדי שלא ירגישו ששתה.

נראה לי כי יש באמור לעיל די כדי להוות את אותה תשתית ראייתית לכאורית הנדרשת לשלב זה של הדיון.

בזהירות הנדרשת אציין כי המשיב גילה בקיאות יוצאת דופן בנפח הבקבוק, עובדה אשר אף בה יש כדי לחזק את הראיות הנמצאות בתיק.

לא נעלמו מעיניי טענות המשיב כי אינו יודע לקרוא עברית, טענות אשר לא הועלו בשלב זה על ידי ב"כ ושיקוליו עמו.

יחד עם זאת, יצוין כי המדובר בפרטים מוכמנים אשר כפי הנראה היו בידיעת המשיב בלבד.

באשר לטענה אפשרית בעניין קבילות ההודאה, זאת לאור הדרישות הקבועות **בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002**, גם אם הייתה מועלית כזאת, התרשמותי הינה כי בשלב זה לאור הצטברותם של מכלול ראיות כעולה מתיק החקירה הרי שמקומה אם בכלל להתברר בתיק העיקרי.

מעיון בהודעת המשיב עולה כי ניתנה לו זכות ההיוועצות בעו"ד, זכות אותה גם ממש המשיב בפועל טרם מסירת גרסתו.

אני מפנה בעניין זה להודעת המשיב כאמור לעיל.

לא נעלמה מעיניי טענת ב"כ המשיב בעניין הכשלים בראיה המעבדתית.

על מנת שלא אצא "פטורה בלא כלום" אתן לכך דעתי בהמשך, אך אדגיש ואומר כי נכון לשלב זה די בראיות האחרות הנמצאות בתיק.

לעניין זה אני מפנה לפסיקה כי ניתן לבסס הרשעה בעבירה של שכרות גם ללא תוצאות של בדיקה מדעית ועל על סמך ראיות אחרות, כלך למשל ראה :

רע"פ 2073/08 **ברבי נ' מדינת ישראל** (9.3.08)

עפ"ת 39440-03-14 **נאסר נ' מדינת ישראל.**

באשר לראיות בעניין מעורבות המשיב בתאונת הדרכים, הרי שב"כ המשיב כלל לא חלק על קיומן ואלה קיימות בחומר הראיות ראיות לרבות סתירות בגרסת המשיב ואף מעבר לנדרש לשלב זה של הדיון.

חלקן מתועדות בסרטון ממצלמה שהייתה ברכבו של המשיב עצמו.

באשר לכשלים הראייתיים בראיה המעבדתית אקדים ואומר כי הפסיקה עליה הסתמך ב"כ המשיב בעניין בכל הכבוד, אינה הלכה מחייבת או מנחה זאת בשעה שקיימת פסיקה הן של בית משפט מחוזי והן של מותבים אחרים בבית משפט לתעבורה הגורסת וקובעת אחרת.

טענת ההגנה בעניין פער העולה על 10% בין אחד מערכי חישן IR לבין אחד מערכי חישן EC:

על השוני בין החיישנים ותכלית המדידה של כל אחד פורט בהרחבה הן בהלכת עוזרי והן בפסיקה המובאת להלן ואני מפנה לאמור שם בעניין זה.

טענה דומה לטענת המשיב נדחתה במקרים שלהלן:

פסק הדין של כב' הש' מיכל ברק - נבו בעפ"ת 31289-08-16 (מחוזי מרכז לוד) **בעניין ליטל אקדסמן נ' מ"י מיום 13/11/16**

פסק דינה של כב' הש' שרית זוכוביצקי - אורי, מבית משפט השלום לתעבורה בירושלים, בתיק **פ"ל (ים) 7120 04-14 בעניין מ"י נ' סער פרשר.**

פסק דינו של כב' הש' דן סעדון מבית משפט לתעבורה בתל-אביב יפו, פ"ל (ת"א) 5910-02-14 בעניין **מדינת ישראל נ' סוזי אסרף מיום 7/9/16.**

יודגש כי בפסק הדין בעניין **ארזואן** אליו הפנה ב"כ המשיב הממתין להכרעה בערעור, **הרי שלא כמו במקרה שלפנינו** זוכה הנאשם בהליך העיקרי מאחר ומדידת הינשוף נפסלה מלשמש כראיה למצב של השכרות של הנאשם בהינתן כי בדיקת המאפיינים נמצאה תקינה לחלוטין לא נמצאו עוד ראיות לכאורה המראות כי הנאשם היה שיכור עת נהג.

מעבר לאמור, ומבלי לקבוע מסמרות ובזהירות הנדרשת הנני סבורה כי אין מקום לקבל את טענת ב"כ המשיב ולפיה ניתן לעשות הצלבה בין שני סוגי החיישנים.

מכל מקום לטעמי דינה של הטענה אם בכלל להתברר בהליך העיקרי, זאת גם נוכח קיומן של ראיות אחרות לעניין היות המשיב במצב שכרות עת נהג, ולהלן התייחסותי:

למשיב בוצעו שתי נשיפות למכשיר הינשוף.

בנשיפה הראשונה בשעה 16:10 :

נמצאה רמה של **660** מק"ג אלכוהול בבדיקת **IR** ו- **605** מק"ג אלכוהול בבדיקת **EC** ,

בנשיפה השנייה בשעה 16:13:

נמצאה רמה של **640** מק"ג אלכוהול בבדיקת **IR** ו- **590** מק"ג אלכוהול בבדיקת **EC** .

על אף שב"כ המשיב לא ציין זאת במפורש נראה כי התכוון לפער העולה על 10% בין התוצאה של 660 ל- 590, היא התוצאה שיוחסה למשיב בכתב האישום.

בדיקת נשיפה תקינה באמצעות מכשיר ינשוף מחייב רצף של 2 נשיפות תקינות.

לאחר ביצוע כל נשיפה, נבדקת דגימת הנשיפה על ידי 2 החיישנים:

חיישן IR והמבוסס על הקרנת אינפרה אדום על הדגימה ו**חיישן EC** המבוסס על אות כימי לחשמל שעוצמתו היא פונקציה של כמות האלכוהול בדגימה הנבדקת.

לאחר ביצוע בדיקה תקין של 2 סבבי נשיפה מתקבלים 4 ערכים:

2 ביחס לדגימה הראשונה: **IR** ו **EC**

ו 2 ביחס לדגימה השנייה: **IR** ו **EC** .

על הכול מקובל כי פער העולה על 10% בין החיישנים השונים באותה נשיפה מצדיק לפסול את הבדיקה.

ההגנה טוענת כי גם פער העולה על 10% בין ערך **חיישנים שונים IR** ו- **EC** **בהצלבה** דהיינו :

לא מאותה דגימת נשיפה מצדיק אף הוא את הפסילה.

לטעמי משעה שהמבקשת עצמה ייחסה למשיב בכתב האישום את רמת האלכוהול על פי התוצאה הנמוכה ביותר כמתחייב ובמקרה דנן לפי חיישן **EC** **בנשיפה השנייה** (אשר גם על פי **ההלכה הידועה בעניין עוזרי** משמש במהותו כחיישן בקרה בלבד), הרי שההשוואה לבחינת תקינות המדידה מן הראוי נכון וצודק לטעמי שתעשה כדלקמן:

או בין שני החיישנים הדומים במהותם, דהיינו: במקרה דנן בהשוואה בין ערך ה- EC הנמוך בנשיפה השנייה לערך ה- EC הגבוהה יותר ממנו בנשיפה הראשונה

או לכל הפחות בין שני החיישנים השונים במהותם אך נמדדו באותה נשיפה עצמה - היא הנשיפה השנייה.

כך או כך אינני סבורה כי ניתן לעשות הצלבה בין שני חיישנים אשר הינם שונים במהותם ואשר הינם מנשיפות שונות.

בדיקה מתמטית שכזו מלמדת בענייננו כי אין סטייה של מעל ל-10% בין התוצאות וכי לא נפל פגם בבדיקה כמפורט להלן:

הפער בין 590 ביחס ל - 640 : הפער בין חיישנים שונים במהותם אך מאותה נשיפה או

הפער בין 590 ביחס ל- 605 : בין חיישנים דומים במהותם משתי נשיפות שונות,

אין בתוצאת הפער בין שתי המדידות כדי להוות פער של מעל ל - 10% .

לפיכך ועל פניו ונכון לשלב זה של הדיון נראה כי המדובר בתוצאה תקינה, זאת גם נוכח עמדתה של כב' הש' מיכל ברק-נבו בערכאת המחוזי בעניין **פרשת אקדסמן** אליו הפנית .

באשר להלכה המחייבת אני מפנה גם לדבריו של כב' הש' סעדון בפסק דינו בעניין **סוזי אסרף** המאוזכר לעיל בעמ' 8-9.

לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ברמה הנדרשת לשלב זה של הדיון.

אציין כי לא נעלמה מעיני מעיון בחומר הראיות בקשת המשיב כי תערך לו בדיקת דם, יחד עם זאת סבורני כי לאור מכלול הראיות הרי שטענה זו גם אם הייתה מועלית על ידי ב"כ לא היה בה לשנות מהחלטתי בשלב זה של הדיון.

באשר לעילת המעצר :

מתקיימת גם מתקיימת בענייני של המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו שכן זו ניכרת הן מעברו התעבורתי, הכולל בין היתר עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול מהתקופה האחרונה והן מנסיבות כתב האישום הנוכחי, הכולל נהיגה

בשכרות ומעורבות בתאונת דרכים אשר כדברי ב"כ המבקשת בדרך נס לא גרמה לתוצאה חמורה יותר ואף קטלנית.

זאת אני קובעת גם ביחס לרמת השכרות אשר נמצאה בבדיקת הנשיפה שנערכה למשיב אשר הינה ברף הבינוני- גבוה, חצי שעה לאחר האירוע, שעת האירוע צהרי היום, אופן נהיגתו כמתואר בכתב האישום וכפי שעולה מחומר הראיות לרבות דו"ח הבוחן והסרטון ממצלמת המשיב עצמו, המתעד את אופן נהיגת המשיב סמוך ובזמן התאונה.

אמנם יש ובכשלים ראייתיים גם אם אינם יורדים לשורשו של עניין ועדיין עומדים בדרישת הלכאוריות המספיקה לאותו שלב כדי להשפיע על האופן בו תבחן עילת המעצר וקיומה של עילת מסוכנות, אך הנני סבורה כי יש במכלול הראיות בתיק הישירות והנסיבתיות ובהצטרפותן ובתוך כך העובדה כי המשיב היה מעורב בתאונה סמוך מאוד בזמן לאחר ששתה אלכוהול אשר כפי הנראה הינה תוצאה של היותו בשכרות כדי להצביע בהכרח גם על קיומה של עילת המסוכנות בעניינו.

יודגש כי ביום 8/10/15 דהיינו: רק לפי כשנה וארבעה חודשים הורשע המשיב בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בבית משפט לתעבורה בפסק דינו של כב' הש' ויטלסון בתת"ע שמספרו 4380-06015 בו נגזרו עליו בין היתר 9 חודשי פסילת רישיון הנהיגה בפועל אותם סיים לרצות רק לפני כ- 8 חודשים.

לכך יש להוסיף את העובדה כי המשיב נמצא באירוע הנוכחי נוהג בשכרות **בצהרי יום שבת** כפי שהדגיש ובצדק ב"כ המבקשת.

יצוין כי באירוע הקודם נהג המשיב בחצות.

למשיב יוחסה גם עבירה של נהיגה בקלות ראש ומחומר הראיות אכן עולה כי נהיגתו הייתה פרועה וכי הוא האחראי לקרות התאונה ולנזקי הרכוש שנגרמו לרכב המעורב ולרכבו.

עברו התעבורתי של המשיב כולל בחובו מעבר לעבירה קודמת של נהיגה תחת השפעת אלכוהול גם עבירות בטיחותיות נוספות על אף שלטענת ב"כ רובן מסוג ברירת משפט כגון: אי ציות לתמרור 815 עצירה לאורך אבנים בצבע אדום לבן ועוד.

הודאת המשיב כי שתי 10 דקות לפני האירוע **2 בקבוקי "סמירנוף"** וכי ידע לומר מהו הנפח בצורה מספרית מדויקת מלמדת אף היא על מסוכנות המשיב.

הנה כי כן, בנסיבות האירוע לצד תאונת דרכים ושכרות קודמת נראה כי קיימת מסוכנות הנשקפת מהמשיב.

לעניין זה יפים דבריו של כב' השו' היימן מבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, בעניין צדינת ישראל נ' אלישקוב בע"ח 44872-01-17 ולפיהם אין מקום לאבחנה בהיבט המסוכנות בין עבירות תעבורה לעבירות פליליות "רגילות" אחרות המסכנות את הציבור:

"כאן המקום לציין, ולאז דווקא בהרחבה, כי יש לעתים בשאלת עילת המעצר עד תום ההליכים נעשית אבחנה בין עבירות פליליות "רגילות" לבין עבירות שהן עבירות פליליות שהן עבירות תעבורה. אני סבור שאין לערוך אבחנה שכזו. אני סבור שהמבחן איננו מבחן סרגל טכני. מבחן המסוכנות הוא מהותי ומשתנה בכל מקרה ובכל אדם ואדם, המבחן הוא לגופו של עניין" (עמ' 4 שו' 5-10).

מכאן, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב.

בחינת קיומה או היעדרותה של חלופת מעצר ראויה אם בכלל:

לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בשל מסוכנות המשיב נותרה לדיון השאלה בדבר קיומה או היעדרותה של חלופת מעצר ראויה?

ובענייננו האם להיעתר לבקשת המבקשת ולהאריך את תנאי מעצר הבית המלא או שמא להורות על שחרור המשיב שחרור מלא ולחילופין בתנאי מעצר בית לילי כבקשת ההגנה בשולי דבריה.

ההלכה הפסוקה בעניין זה קובעת כי רק במקרים חריגים ייעצר נהג עד תום ההליכים בעבירות תעבורה, כאשר בית המשפט צריך לשוות לנגד עיניו, אמצעים מידתיים, אשר בעטיים לא ישוב הנהג אשר בעטיים לא ישוב הנהג לנהוג, שהיא המסוכנות המובהקת בעבירות תעבורה.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים בתיק הן ביחס לחומר הראיות בתיק נסיבות התאונה ותוצאותיה לרבות נהיגתו הפרועה בשכרות ברחובות העיר בצהרי יום שבת, זאת לצד עברו התעבורתי נראה לי כי מסוכנות המשיב איננה יכולה להתאיין בפסילת רישיון בלבד.

אינני מסכימה עם טענת ב"כ המשיב כי המדובר במסוכנות נקודתית - עובדה אשר יש בה כדי לאיין את בקשת הארכת המעצר בתנאי מעצר בית מלא.

הנני סבורה כי מי ששתה אלכוהול בכמות כמו זו שנמצאה אצל המשיב והעז לעלות על הכביש מיד ובסמוך לכך הינו מסוכן לעצמו, לנוסעיו ולמשתמשי הדרך האחרים - כלומר המדובר בסכנה לציבור סכנה של ממש.

הדברים מקבילים משנה תוקף עת עסקינן במי שכבר הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול פרק זמן קצר יחסית לפני האירוע נשוא כתב האישום דנן.

לא זו אף זו, המדובר בנהיגה בצהרי היום ברחבי העיר ובנהיגה פרועה.

בנסיבות אלה החלטתי כי בשילוב של תנאי מעצר בית לילי במשך ימות השבוע ומעצר בית מלא ביום שבת לצד ערבויות ופסילת רישיון יש כדי להוות חלופת מעצר ראויה ואמצעים מידתיים כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב כפי שיפורט בהמשך החלטתי זו.

אין חולק כי נהיגה בזמן שכרות הפכה למכת מדינה וכי על רשויות אכיפת החוק להילחם בתופעה בכל האמצעים.

ואולם השאלה העומדת לדיון הינה, מהי אותה מידת הפגיעה בחירותו של המשיב בשלב הביניים עד שיסתיים בירור דינו אשר אין בה כדי לפגוע בו בצורה חמורה מעבר לנדרש בבחינת מכלול כל השיקולים הצריכים לעניין.

המשיב שוחרר עוד בשלב המקדמי בתחנת המשטרה למעצר בית מלא בכפוף לערבויות.

לא נעלמה מעיניי גם העובדה כי המבקשת עצמה לא ראתה במשיב את אותה מסוכנות לה היא טוענת היום בבקשתה שכן אלמלא כן, הייתה פועלת בהתאם לצו ההבאה עוד באותו יום בו ניתן ה-1/2/17 או לכל המאוחר ביום למחרת ה-2/2/17 בו שוחחה השוטרת עם המשיב לגרסתו.

המבקשת עצמה לא פעלה בהתאם לצו ההבאה לו עתרה והיא עצמה סמכה על המשיב ונתנה בו אמון.

ברור כי אין בכך כדי לפטור את בית המשפט מהצורך בבדיקת המסוכנות הנשקפת מהמשיב עת הוא נדרש לעשות כן כעת לבקשת המבקשת וכך אעשה, אך אין בכך גם כדי להקל על נטל השכנוע הנדרש כעת מהמבקשת להצדיק את מבוקשה.

המבקשת עצמה לא פעלה למימוש הערובה שניתנה על ידי המפקח על אף שנראה כי הפר את כתב הערובה במ/1.

מדבריו של המשיב עולה כי משעה שהבין כי עליו להתייצב בבית המשפט פעל בהתאם ואכן המשיב התייצב ללא ליווי מפקח הן לדיון ביום 5/2/17 והן לדיונים ביום 9/2/17 ו-15/2/17.

נתתי דעתי גם לנסיבותיו האישיות של המשיב אשר הינו נשוי ואב לתינוק כאשר פרנסת המשפחה הינה עליו.

כמו כן, לא נעלמה מעיני העובדה כי אין למשיב, אשר עלה לארץ מרומניה לפני 19 שנים, קרובים בארץ ורעייתו היא היחידה היכולה לשמש לו כמפקחת זאת גם בשים לב לקושי בעניין.

כאמור ב"כ המשיב הפנה לפסיקה תומכת לטיעונו ממנה עולה כי יש לערוך את האיזון הנכון בין מסוכנות המשיב לבין חירותו.

עוד הדגיש וציין ב"כ המשיב כי מזה 3 שבועות המשיב נמצא במעצר בית מלא וכי בשל כל יום נוסף של היעדרות ממקום העבודה הוא עלול לאבד את פרנסתו.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים ולאחר שבחנתי את הפסיקה אשר הוגשה כתימוכין לטענות ב"כ המשיב ואבחונה מהנסיבות שבפנינו והתרשמתי מהמפקחת שבפניי אשר הינה היחידה המוצעת רעיית המשיב, המטופלת בתינוק על כל המשמע מכך מצאתי לנכון לקבוע כי קיימות חלופות ראויות משולבות ומשלימות לעתירת המבקשת כדלקמן:

אני מורה על שחרור המשיב בפיקוחה של רעייתו הגב' קונסטנטין אידה אירה גרקו ת.ז. 342419942 בתנאים הבאים וזאת עד תום ההליכים בעניינו:

1. מעצר בית לילי בביתו של המשיב, ברחוב הרב עוזיאל 9 בת-ים, בימים א-ה, בין השעות

20:00 ל- 06:00 בבוקר וביום ו' החל מהשעה 18:00 .

2. מובהר כי שחרורו של המשיב במשך שעות היום הינו לצורך עבודתו בלבד בחברת "ישראלפט".

3. בימי שבת ישהה המשיב במעצר בית מלא למעט שעות התאוררות בין השעות 09:00

ועד 13:00.

4. המשיב יפקיד עוד היום בתום הדיון, במזכירות בית המשפט, וזאת כתנאי לשחרור ולהבטחת התייצבותו לכל הדיונים בעניינו, ערבות כספית במזומן בסך של ₪7,500.

5. המשיב יחתום, עוד היום בתום הדיון, במזכירות בית המשפט, וזאת כתנאי לשחרורו, ערבות עצמית בסך של ₪10,000.

6. ערבות צד ג' בסך שך 5,000 ₪ אשר תיחתם על ידי המפקחת שאישרתי, רעייתו של המשיב, הגב' אידה אירה גרקו, עוד היום במזכירות בית המשפט בתום הדיון וכתנאי לשחרור.

עמוד 19

7. כנגד המשיב יוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 יום או עד למתן פסק דין בתיק זה, המוקדם מבין השניים.

במידה ולמשיב דרכון הוא יפקיד אותו במזכירות בית המשפט עד ליום 22/2/17 .

במידה ולמשיב יותר מדרכון אחד הוא יפקיד את כל הדרכונים שברשותו עד לאותו היום

ה - 22/2/17

8. אני מורה בזאת כי אני פוסלת את המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים, אני קוצבת את הפסילה ל- 9 חודשים מיום הפסילה המנהלית דהיינו מיום 29/1/17. הרישיון מצוי במשטרת ישראל, המזכירות תזמינו אליה ותנפיק למשיב אישור הפקדה.

9. המפקחת, הגב' אירה אידה גרקו מוזהרת בזאת כי כל הפרה בתנאי השחרור תוביל לחילוט ערבותה לטובת אוצר המדינה.

10. המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה בתנאי השחרור תוביל למעצרו ולחילוט הערבויות לטובת קופת אוצר המדינה.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשע"ז, 20 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים .